

Sygn. akt IV U 560/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 listopada 2021 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Sławomir Matusiak

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Wawrzyniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3 listopada 2021 roku w Sieradzu

odwołania A. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

z 24 sierpnia 2021 r. Nr (...)

w sprawie A. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł.

o wysokość emerytury

oddala odwołanie.

Sygn.akt IV U 560/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.08.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku z dnia 05.08.2021 r. w oparciu o art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2021 r. poz. 291) odmówił A. N. prawa do ponownego przeliczenia emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Zaznaczono, że do wniosku z 05.08.2021 r. wnioskodawczyni nie dołączyła żadnych dowodów, które stanowiłyby podstawę do przeliczenia emerytury, jak również nie ujawniono nowych okoliczności, stanowiących podstawę do zmiany wysokości świadczenia.

W odwołaniu od decyzji ZUS A. N. podniosła, że organ rentowy nie uwzględnił okresu od 01.01.2017 r. do 30.05.2017 r. mimo że w tych czasie była zatrudniona na umowę zlecenia i otrzymała umówione wynagrodzenie. Zdaniem ubezpieczonej jej świadczenie emerytalne winno być również przeliczone z zastosowaniem nowej kwoty bazowej, ponieważ po nabyciu prawa do emerytury przepracowała co najmniej 30 miesięcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał, że od 01.12.2004 r. wnioskodawczyni pobierała emeryturę przyznaną na podstawie art. 29 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, która została obliczona zgodnie z art. 53 tej ustawy, natomiast decyzją z 25.06.2010 r. przyznano ubezpieczonej emeryturę na podstawie art. 24 ustawy, która okazała się świadczeniem korzystniejszym. Kolejnymi decyzjami organ

przeliczał emeryturę wnioskodawczyni w oparciu o art. 108 ustawy, doliczając składki na ubezpieczenie społeczne zaewidencjonowane na koncie w okresie po przyznaniu emerytury. Organ zaznaczył, że wskazany w odwołaniu okres zatrudnienia od 01.02.2017 do 31.05.2017 został zaliczony A. N. do stażu pracy przy emeryturze o symbolu ENP, także uwzględniono składki, uiszczane od wskazanej podstawy za ten okres. Wskazując na wynikające z art. 53 ust.4 ustawy emerytalnej zasady przeliczania emerytury z uwzględnieniem części socjalnej, organ zwrócił uwagę, że A.N. nie podlegała ubezpieczeniom społecznym co najmniej 30 miesięcy w okresie od 01.12.2004 r., tj. nabycia uprawnień do emerytury „wcześniejszej” do 01.05.2010 r., tj. w okresie od nabycia uprawnień do emerytury po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 18.01.2005 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przyznał A. N., ur. (...), emeryturę w wieku obniżonym od 01.12.2004 r., tj. d miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dochód, który stanowił podstawę wymiaru składek z 10 lat kalendarzowych, tj. od 01.01.1984 r. do 31.12.1993 r.; wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 86,53%, podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru – 86,53% przez 1.829,24 zł, tj. kwotę bazową, wyniosła 1.582,84 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ uwzględnił 26 lat, 9 miesięcy okresów składkowych i 6 miesięcy okresów nieskładkowych.

Decyzją z 25.06.2010 r. nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z 27.05.2010 r., przyznał ubezpieczonej emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego. Wysokość świadczenia została obliczona zgodnie z zasadami, określonymi w art. 26 ustawy emerytalnej.

Decyzją z dnia 23.02.2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. przeliczył emeryturę A. N. poprzez zwiększenie jej o kwotę wynikającą z podzielnia składek zewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku ubezpieczonej w dniu złożenia wniosku o przeliczenie, tj. 21.02.2018 r.

Według tych samych zasad organ rentowy przeliczył emeryturę A. N. decyzją z dnia 26.07.2019 r. Tego samego dnia organ rentowy wydał decyzję o przeliczeniu emerytury wcześniejszej A. N., przyjmując do ustalenia podstawy wymiaru dotychczasową podstawę wymiaru świadczenia i do ustalenia wysokości emerytury uwzględniając okresy składkowe w wymiarze 28 lat, 11 miesięcy i 11 dni oraz okresy nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy i 24 dni, ustalona w tej decyzji emerytura została zawieszona jako świadczenie mniej korzystne.

W dniu 5 sierpnia 2021 r. A.N. złożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. wniosek o ponowne przeliczenie emerytury wg starego systemu, wskazując, że przepracowała 3 lata, z czego pół roku nie zostało zaliczone z uwagi na nieodprowadzanie składek.

Zaskarżoną decyzją z dnia 24.08.2021 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. na podstawie art. 114 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił A.N.prawa do ponownego przeliczenia emerytury.

(wnioski, decyzje w aktach ZUS).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. N.jest niezasadne. Organ rentowy odmówił wnioskodawczyni prawa do przeliczenia emerytury na podstawie art. 114 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 19.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2021r., poz. 291 – dalej „ustawa”), zgodnie z którym, w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, uchyla lub zmienia decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokość, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono nowe okoliczności istniejące

przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość. Sformułowane w art. 114 ust. 1 ustawy, na zasadzie alternatywy nierozłącznej, przesłanki wznowienia postępowania to przedłożenie nowych dowodów lub ujawnienie okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń bądź ich wysokość. Z treści powołanego przepisu można wyprowadzić wniosek, że hipotezą omawianej normy prawnej objęte są tylko okoliczności nieznane organowi rentowemu, ale istniejące przed wydaniem decyzji, bowiem z użytego w tym przepisie sformułowania „ujawniono” wynika, że chodzi w nim o okoliczności nieznane organowi rentowemu w chwili rozstrzygnięcia o prawie do świadczenia.

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Żądanie odwołującej sprowadza się do żądania przeliczenia emerytury w oparciu o podstawę wymiaru, obliczoną przy zastosowaniu aktualnej kwoty bazowej, tj. innej niż określonej w decyzji z 18.01.2005 r. Jak trafnie wskazał organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie, podstawą wymiaru emerytury dla osoby, która miała ustalone prawo do emerytury jest podstawa wcześniej przyznanej emerytury, o czym stanowi jednoznacznie przepis art. 21 ust. 2 pkt 1 w zw. z art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy. Zasadą jest, że w takiej sytuacji emeryturę oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury (art. 53 ust. 3 ustawy). Przyjęcie innej kwoty bazowej jest możliwe, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (art. 53 ust. 4 ustawy). Kwestia związana z okresami podlegania przez odwołującą ubezpieczeniu społecznemu w okresie po nabyciu prawa do emerytury była przedmiotem kolejnych decyzji organu rentowego, wydawanych 23.02.2018r., 26.07.2019 r., 12.03.2020 r.; co warte podkreślenia, do wniosku z dnia 10.06.2020 r., w wyniku którego została wydana decyzja z dnia 02.07.2020 r., ubezpieczona załączyła komplet dokumentów, stwierdzających okresy podlegania przez nią ubezpieczeniom społecznym po dacie nabycia uprawnień od emerytury. Mając zatem na uwadze, że w rozpoznawanej sprawie A. N. nie przedstawiła żadnych nowych dowodów lub okoliczności istniejących przed wydaniem decyzji z dnia 24.08.2021 r., które miałyby wpływ na wysokość świadczenia, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾§1 kpc oddalono odwołanie.